

[A. Chr. Christensen.]

Sp. 1110 og til tidligere Aar. Jeg skal derfor ikke gentage disse Bemærkninger, men der blev den 5. November 1931 indbragt et Andragende her til Rigsdagen af de daværende ærede Medlemmer Hr. Holger Kristiansen og Hr. Pinstrup samt de nuværende ærede Medlemmer Hr. Thorhauge og Hr. Vanggaard i Forening med mig fra Lodsejerne i Digelaget mellem Øland og Atterup om, at Staten vilde yde et aarligt Bidrag til den overordentlig tyngende Digeskat, som hviler paa disse Engarealer. Andragendet blev henvist til Finansudvalget. Derefter havde Digeanlægets Formand, forhenværende Folketingsmedlem Carl Sørensen, Øland, sammen med det daværende ærede Medlem Hr. Pinstrup, det ærede Medlem Hr. Thorhauge og mig Foretræde hos Finansudvalget, hvorunder Carl Sørensen redegjorde for Digelagets økonomiske Forhold.

Finansudvalget tog forstaaende paa Andragendet, som det fremgaar af Betænkning og Indstilling om Andragender, 2den Afdeling Nr. 18 1932. Andragendet blev henvist til Landbrugsministeren til Undersøgelse. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om Digelaget kan forvente at faa det ønskede Tilskud til Aflastning af den tyngende Digeskat. Da Forholdene paaviselig er mere trykkende for dansk Landbrug i Aar, end de var i Fjor, er Sagen nu af langt større Interesse for alle Lodsejere deroppe, hvoraf mange ser deres økonomiske Eksistens truet af denne byrdefulde Digeskat. Det vil derfor have den største Betydning for dem, om den højtærede Landbrugsminister vilde give et imødekomende Svar.

Det fremgaar tilstrækkeligt af denne Henvendelse til Regering og Rigsdag, at dette Dæmningsforetagende, som strækker sig fra Knudegaardsbjerg paa Øland til Atterup Bakker i Torslev Sogn, og som blev udført i Krigens dyreste Tid, ikke kostede, som det var anslaaet til, 230 000 Kr., men 600 000 Kr., hvoraf Staten har givet Halvdelen, nemlig 300 000 Kr. Men Digelagets Gæld var, da Anlægget var færdigt, 339 000 Kr., og Restgælden den 1. Januar 1931 var 234 560 Kr. 22 Ø., Afdragene udgjorde da 104 439 Kr. 78 Ø. Det fremgaar tillige af Digelagets Status, at dets Gæld hviler paa 90 010 Digeskatteparter, og af Digelagets Vedtægter vil man se, at der gaar en Part paa 100 m² reduceret Areal, i Mod sætning til Digeanlægget Brovst—Øland—Gjøl, hvor der gaar en Part paa 1 000 m² reduceret Areal.

Der opkræves en Digeskat af 16 Ø. for

hver Part pr. Termin, 32 Ø. aarlig, eller med andre Ord en Digeskat aarlig af 28 803 Kr. 20 Ø. — endda maatte der i 1930 opkræves 20 Ø. pr. Part halvvaarlig, da de 16 Ø. ikke kunde slaas til — eller, som jeg nævnte i Fjor, en Digeskat paa 15 Kr. pr. Tønde Land, hvilket i Virkeligheden overstiger Renterne af Jordens Værdi. Ved Andragendets Behandling i Rigsdagen nævnte jeg — det staar Sp. 4256 i Tidenden for 1931 — 32 — flere Eksempler paa, at Digeskatten i mange Tilfælde langt oversteg samtlige faste Ejendomsskatter.

Det er denne byrdefulde Digeskat; der har været Aarsagen til, at Digelaget gentagne Gange har henvendt sig til den høje Regering og Rigsdag angaaende Lempelser og Forbedringer i Digelagets Økonomi. Der har saaledes været indsendt Andragende om, at de indvundne Arealer maatte blive overladt Digelaget til fri Afbenyttelse og Ejendom, for det andet Andragende om Hjælp til Istandsættelse af Digerne efter Stormene i November og December 1929 og endelig for det tredje Andragende om, at Staten vilde deltage i Udgifterne ved en almindelig Afvanding af hele det indvundne Areal.

Man har imidlertid hidindtil fra den høje Regerings og Rigsdags Side ikke kunnet imødekomme noget af disse Andragender, endskønt vi ikke kan komme bort fra, at med den stærke Uddybning af Limfjorden; særlig gennem Thyborøn Kanal, hvorved Strømforholdene bliver langt stærkere, har Staten i Virkeligheden forøget Vanskelighederne for disse Dæmningsforetagender. Derfor var der ikke noget mere naturligt, naar der er Tale om en fast Forbindelse ved Oddesund, end at det blev en Dæmning i Stedet for en Bro. Dette vilde ogsaa stemme overens med et andet Andragende, der blev indsendt til Regering og Rigsdag fra Fiskere og Landmænd, da denne Sag var til Behandling i Rigsdagen i Fjor.

Jeg maa maaske nu, efter at den højtærede Statsminister har bebudet Iværksættelse af store Kultiveringsarbejder og Afvandingsforetagender, henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa disse store Arealer, som ligger deroppe ved Limfjorden, og som for disse to Digeanlæggs Vedkommende strækker sig fra Haldager i Vadum Sogn til Atterup i Torslev Sogn, et Flademaal omtrent saa stort som 12 000 Tdr. Land. Her er et Foretagende, som, naar det bliver gennemført paa en forsvarlig og økonomisk Maade, kunde fremskaffe store Værdier baade for Samfundet og for de enkelte Lodsejere. Thi hvis Vandet paa